

РЕШЕНИЕ

№ 1085

гр. Бургас, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, І І НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **АНДОН В. ВЪЛКОВ**

при участието на секретаря **МИЛИЦА Т. ДИМИТРОВА**
като разгледа докладваното от **АНДОН В. ВЪЛКОВ** Административно наказателно дело № 20232120202271 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод на подадена жалба от Ж. Б. М., ЕГН *****, срещу Наказателно постановление № 23-0769-000613/05.05.2023 г., издадено от началник на Група към Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - Бургас, с което за нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП, на жалбоподателката е наложена глоба в размер на 20 лв.

Жалбоподателката, редовно призована, се явява лично и поддържа подадената жалба, като моли за отмяна на НП.

Административнонаказващият орган, редовно призован, се представлява от юк. Ж....., която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на НП.

Жалбата е подадена от легитимирано лице, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу годен за съдебен контрол по реда на ЗАНН акт и пред надлежния съд, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество и основателна.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и извърши служебна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно изискванията на чл. 314 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, намира за установено от **фактическа страна** следното:

На 21.12.2022 г., в гр. Бургас, св. Н. К. - младши автоконтрольор в Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - Бургас, съставил срещу жалбоподателката АУАН с бл. № 337246, за това, че на същата дата, около 09:38 ч., в гр. Бургас, по ул. В....., от училище И....., в посока ул. Г....., управлявала л.а. Г..... с рег. № А, като на

кръстовището с ул. Ш....., което не е регулирано с пътни знаци, не пропуснала движещия се от дясната страна, на заден ход, л.а. С....., с рег. № А, и го блъснала, допускайки ПТП с имуществени вреди. Актът е съставен за нарушение на чл. 48 от ЗДвП.

На 22.12.2022 г. жалбоподателката подала възраЖ.е срещу изложената в акта фактическа обстановка, като заявила, че не се е движила напред, а назад, и ударът е причинен от другия автомобил, чиито водач е виновен за ПТП.

На 21.01.2023 г. е изготвена докладна записка от Д.Г. - полицейски инспектор, в която е прието, че участниците в ПТП са се движили на заден ход.

На 30.01.2023 г., в гр. Бургас, на база изготвената докладна и приетата в нея различна фактическа обстановка, св. Н. К. съставил на жалбоподателката нов АУАН с бл. № 337433, за същото деяние, а именно, че на 21.12.2022 г., около 09:38 ч., в гр. Бургас, по ул. В..... в посока към ул. Г....., управлявала л.а. Г..... с рег. № А, като на кръстовището с ул. Ш....., извършила маневра двиЖ.е назад, допускайки ПТП с л.а. С....., с рег. № А, който също извършвал маневра двиЖ.е назад по ул. Ш..... от ОД МВР - Бургас, в посока училище И..... Като този път актът е съставен за нарушение на чл. 40, ал. 2 ЗДвП.

Жалбоподателката отново депозирала възраЖ.е срещу съставените й актове.

Въз основа на АУАН с бл. № 337433/30.01.2023 г., на 05.05.2023 г. било издадено и атакуваното НП, в което била пресъздадена фактическата обстановка, изложена в акта. Административнонаказващият орган счел, че описаните факти в по-късно съставения акт, нарушават разпоредбите на чл. 40, ал. 2 от ЗДвП, поради което и на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 от ЗДвП, наложил на жалбоподателката глоба в размер на 20 лв.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед на събраните по делото доказателства.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задълЖ.е за цялостна проверка на издаденото НП, направи следните **правни изводи**:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление (арг. чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 14, ал. 2 от НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС), а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка, на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган в предвидения шестмесечен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. Независимо от това обаче, съдът намира, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до опорочаване на производството по санкциониране на жалбоподателката, както и до

недоказаност на административното обвинение.

На първо място. Съгласно чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, административнонаказателното производство се образува със съставяне на акта за установяване на извършеното административно нарушение, а съгласно чл. 52, ал. 1 от ЗАНН наказващият орган е длъжен да се произнесе по преписката в едномесечен срок. Последното означава, че наказващият орган е сезиран и дължи произнасяне по АУАН. Със съставянето на АУАН на соченото като нарушител лице се повдига обвинение за конкретно извършено нарушение. От този момента за лицето възниква възможност да се защитава срещу вмененото му нарушение. В този смисъл е недопустимо макар и при същата фактическа обстановка с НП лицето да бъде наказано за административно нарушение, с правна квалификация, различна от тази дадена в АУАН. В случая производството е било образувано със съставяне на **акта с бл. № 337246/21.12.2022 г.**, с който актосъставителят е приел, че е допуснато нарушение на чл. 48 от ЗДвП, тъй като жалбоподателката не е пропуснала движещият се от дясната ѝ страна на заден ход л.а. С..... и по този начин е инициирала ПТП. Производството се е развило по реда на чл. 36 и сл. от ЗАНН, но АНО не е изпълнил задълж.ето си по чл. 52 от ЗАНН, а именно да се произнесе по образуваната преписка и повдигнатото с акт № 337246/21.12.2022 г. административно обвинение. Ако се приеме, че АНО не е бил съгласен с констатациите в акта е следвало от момента на получаването на преписката да се произнесе с мотивирана резолюция за прекратяване на производството по съставения акт с бл. № 337246/21.12.2022 г. и да укаже на длъжностното лице да състави нов акт в срока по чл. 34 от ЗАНН. Няма пречка след или едновременно с издаване на резолюцията (и в случай, че не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН) наказващият орган да укаже на компетентното длъжностно лице да състави повторно акт за същото нарушение, но вече при спазване на законовите изисквания за това (Решение № 235/08.07.14 г. по дело № 196/14 г. на Административен съд - Хасково). С образуването на второ по ред административнонаказателно производство с **АУАН № 337433/30.01.2023 г.** се е стигнало до повдигане на ново административно обвинение и паралелно водене на две производства по отношение на едно и също лице, за едно и също деяние, при идентична фактическа обстановка, което от процесуална гледна точка се явява недопустимо. По този начин жалбоподателката е следвало да се защитава едновременно по две различни обвинения, за едно и също по своята същност деяние, но с две различни квалификации на извършеното, а с произнасянето на АНО само по едното обвинение (това по АУАН № 337433/30.01.2023 г.), се е стигнало до накърняване на правото на защита на лицето. Произнасяйки се направо по втория акт, без да изрази становище по първия, АНО е допуснал съществено процесуално нарушение, водещо като последица до отмяна на НП само на това основание.

На следващо място, съдът счита, че нарушението не е доказано по безспорен начин. Предвид характера на настоящото производство, следва да се установи от обективна страна има ли извършено деяние, представлява ли то административно нарушение и от субективна дали е извършено виновно от лицето, сочено като нарушител. Доказателствената тежест за това е за административнонаказващия орган, който следва да установи по безспорен начин,

с допустимите доказателствени средства, пред съда, описаното административно нарушение и посоченото лице като нарушител.

В настоящия случай не се доказва по несъмнен начин, че жалбоподателката е осъществила вмененото ѝ нарушение по чл. 40, ал. 2 от ЗДвП. Императивната норма на чл. 40, ал. 2 от ЗДвП, задължава водачите по време на двиЖ.е назад непрекъснато да наблюдават пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно да осигурят лице, което да им сигнализира за опасности. През цялото време на двете административни производства жалбоподателката е твърдяла, че е възприела другия водач и е преустановила двиЖ.е на своя автомобил, подавайки звуков сигнал, но въпреки това другият автомобил не спрял и е настъпило ПТП. Това обаче никъде не е било отчетено от АНО. Последният е приел с категоричност, че жалбоподателката е виновна за сблъсъка между двата автомобила, без да вземе отношение по изложеното в нейните възраЖ.я, не е обсъдил твърденията ѝ или поне да се посочат съобраЖ.я защо не се приема тезата ѝ за достоверна. Трябва да се има предвид, че жалбоподателката също е пряк очевиден на това, което се е случило и мълчаливото игнориране на твърденията ѝ от АНО, без същите да бъдат проверени и обсъдени, представлява нарушение на разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, задължаваща органа да прецени всички възраЖ.я и доказателства, като при необходимост да извърши допълнително разследване на спорните обстоятелства, каквито в настоящия случай все още са налице. От събраните по делото доказателства не се доказва по несъмнен начин, че жалбоподателката е действала в нарушение на чл. 40, ал. 2 от ЗДвП. В потвърждение на това е и наличието на съществено разминаване в позициите на държавните органи, довели до издаването на два акта, с различна фактическа обстановка, и то от един и същ актосъставител. Според АНО жалбоподателката е извършила маневра назад, а според актосъставителя - св. Н. К., е управлявала напред МПС, и въпреки, че е издал и втория акт, актосъставителят, при разпита си, заяви, че не поддържа написаното във втория акт (л. 44 от делото). В същото време напълно логични се явяват и твърденията на жалбоподателката, че след като е възприела другия автомобил е преустановила двиЖ.ето на своя и е подала звуков сигнал, но въпреки това е настъпило съприкосновение. Доказването на причинно-следствена връзка между поведението на жалбоподателката и настъпилото ПТП не бе проведено успешно от страна на АНО. Последният следваше да установи дали жалбоподателката е съобщила поведението си с правилото по чл. 40, ал. 2 от ЗДвП, и дали това е причината за настъпилото произшествие. Съдът намира, че при всички тези противоречия относно настъпилото ПТП, обвинението се явява недоказано от обективна и субективна страна.

В допълнение и само за онагледяване на част от гореизложеното, следва да се посочи, че като резултат (последия) от допуснатите от страна на АНО нарушения на разпоредбите на чл. 52 и 53 от ЗАНН, се явяват и фактическите грешки, допуснати в съдържанието на самото НП, описващи нарушението и мястото на неговото извършване. Нормите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, въвеждат задълЖ.я за актосъставителя и наказващия орган да опишат в АУАН и НП нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Видно от обстоятелствената част на наказателното постановление, АНО е приел, че нарушението е

извършено „В гр. Бургас по ул. В..... от кръстовище бул. И..... в посока ул. У... Г..... ... като на кръстовището с ул. Ш..... извършва маневра“. Така очертано мястото на нарушението създава съществено противоречие и взаимоизключващи се териториални граници в населеното място, тъй като общоизвестен факт е, че бул. И..... няма допирна точка с посочените улици. Според съда това е ясен признак, че АНО не е проверил акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост.

Предвид изложеното, настоящият състав счита, че наказателното постановление е незаконосъобразно и като такова следва да се отмени.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-0769-000613/05.05.2023 г., издадено от началник на Група към Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР - Бургас, срещу жалбоподателката Ж. Б. М. с ЕГН *****.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Административен съд - Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____